

sin Fremgangsmaade. Han siger nemlig i sin Skrivelse til Indenrigsministeriet af 7de Sept. f. A., hvori han søger at retfærdiggjøre sin Fremgangsmaade: „uden at ville tale om, at faa fremt jeg var forpligtet dertil“ — nemlig til at udlevere Udvalget Documenterne — „vilde det fast blive mig umuligt med det Contoirpersonale, hvormed jeg ellers kan besørge mine Forretninger udførte, at levere det Arbejde, som der vil fordres, skal jeg blot ærbødigst tillade mig at fremhæve, at en saadan Berettigelse for Lagthinget forekommer mig at ville bringe Amtmanden under en for hans Stilling uværdig Control“ (Nal). Hvis Amtmanden havde sagt „uvant Control“, da vilde jeg have kunnet underskrive det, men at det skulde være en for hans Stilling uværdig Control at blive controlleret af Landets udvalgte Mænd, det kan jeg paa ingen Maade indrømme. Jeg gad vide, hvad Amtmanden vilde have sagt, dersom han havde været Amtmand paa Færøerne i hine Dage, da Embedsmændene maatte forskaffe sig Studsmaal paa Lagthinget. Ja, han vilde rigtignok dengang have været en Umulighed; thi hans Optræden paa det sidste Lagthing har været saaledes, at det næsten eenstemmige Studsmaal, han vilde have faaet, vilde have lydt heelt skurrende i Manges Øren. At den høieste Embedsmand paa Færøerne, et fra Regeringens Sæde saa langt bortffjernet Sted, er undergivet nogen Control, er vistnok fuldkommen i sin Orden, og jeg vil haabe, at Lagthinget vil lade sig det være magtpaalig-

gende at have et vaagent Øie med Amtmanden, selv om han skulde finde, at det ikke ret vel stemmer med hans ophøiede Stilling, at Folket gjennem dets Repræsentanter, tværtimod hvad man hidtil har været vant til, indblandes sig i det, som Embedsmændene tidligere efter eget Lykke have skattet og vallet med. Jeg skal endnu blot henlede Opmærksomheden paa, at Amtmanden siger i sin Skrivelse til Lagthingets Udvalg, at Indenrigsministeriets Resolution, hvorved denne Sag afgjøres, er det eneste i hans Besiddelse værende Document, denne Sag angaaende, som han kan skjonne at være Udvalget til Brug ved Betænkningens Affattelse, og i sin Skrivelse til Indenrigsministeriet af 14de Octbr. f. A. siger han: „at da fast Alt i Anledning af denne Stranding var beordret mundtligt af mig, var der ingen Oplysninger for mig at meddele“; men af de Gjenparter, der følge med Baagboernes Andragende til Indenrigsministeriet sees det, at der er udgaaet idetmindste tre Skrivelser fra Amtmanden til Sysselemændene paa Baagø angaaende denne Stranding, og af disse Skrivelser sees, at der idetmindste er indkommet tre Skrivelser fra Sysselemændene paa Baagø angaaende denne Sag. Skade, at man ikke har disse Skrivelser; thi de tale aabenbart Baagboernes Sag; men hvad jeg vilde udlede heraf, var blot et Beviis paa, hvormed man kan stole paa, hvad Landets høieste Embedsmand paa Færøerne paa Embedsvegne erklærer.

Rettelser.

- Mr. 139 Sp. 2098, Lin. 18 f. o.: „i de følgende“, læs: „i det følgende“.
 — — — — — 9 f. n.: „Jeg vender mig etc.“ skal begynde en ny Linie.
 — — — — — 2099, — 23 f. n.: „med at faae dette“, læs: „dermed, da han derved faaer etc“.
 — — — — — 2100, — 10 f. o.: „dette kunde“, læs: „dette muligen kunde“.
 — — — — — 2112, — 18—20 f. o.: „og omvendt, at Sager, hørende til Justitsministeriet, be-
 roede i Cultusministeriet“, udgaae.